

Strona pozwana: Komisja Europejska

sprawy brak jest podstaw do ustalenia istnienia szczególnej sytuacji w rozumieniu art. 239 jest oczywiście błędny.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 decyzji Komisji z dnia 15 listopada 2011 r. nr C(2011) 8113 wersja ostateczna, w której Komisja uznała, że zwrot należności celnych przywozowych nie jest uzasadniony w konkretnym wypadku (sygn. akt REM 04/2010);

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania, a także innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z tą sprawą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych oraz art. 906a rozporządzenia Komisji nr 2454/93/EWG⁽¹⁾ w ten sposób, że pozwana naruszyła prawa skarżącej do obrony w postępowaniu prowadzonym do wydania art. 1 ust. 2 zaskarżonej decyzji, że pozwana wydała decyzję wpływającą niekorzystnie na prawa skarżącej bez umożliwienia jej przedstawienia swego stanowiska co do okoliczności stanowiących podstawę do jej wydania, to jest co do twierdzenia pozwanej, że władze Zjednoczonego Królestwa nie popełniły błędu w odniesieniu do przywozów mających miejsce w okresie od dnia 1 grudnia 2006 r. do dnia 24 lipca 2007 r.

2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia art. 220 ust. 2 lit. b), art. 236 lub art. 239 rozporządzenia Rady nr 2913/92⁽²⁾, w ten sposób, że:

— pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez ustalenie, że przesłanki zwrotu należności celnych przywozowych określone w art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 nie zostały spełnione w rozpatrywanym stanie faktycznym; pogląd pozwanej, wedle którego władze Zjednoczonego Królestwa nie popełniły błędu w odniesieniu do przywozów dokonanych w okresie od dnia 1 grudnia 2006 r. do dnia 24 lipca 2007 r. jest oczywiście błędny;

— ponadto, względnie tytułem pomocniczym, pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez zdecydowanie, że przesłanki zwrotu należności celnych przywozowych, określone w art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 nie zostały spełnione; pogląd pozwanej, wedle którego w stanie faktycznym rozpatrywanej

(¹) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2012 r. — Advance Magazine Publishers przeciwko OHIM — López Cabré (TEEN VOGUE)

(Sprawa T-37/12)

(2012/C 73/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Advance Magazine Publishers, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: T. Alkin, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Eduardo López Cabré (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie R 1763/2010-4 w zakresie, w jakim dotyczy ona sprzeciwu opartego na wcześniejszym znaku towarowym; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TEEN VOGUE” m.in. dla towarów z klasy 18 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5265517

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Eduardo López Cabré

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Hiszpanii słowny znak towarowy nr 496371 „VOGUE” dla towarów z klasy 18; zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 2153619 „VOGUE moda en lluvia” dla towarów z klasy 18; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 2082287 „VOGUE” dla towarów z klasy 18

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009 lub zasady 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 oraz naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na naruszenie przez Izbę Odwoławczą prawa poprzez ustalenie, że przedstawione przez wnoszącego sprzeciw dowody „rozpatrywane w całości” były wystarczające do udowodnienia używania wcześniejszego znaku towarowego, oraz ze względu na błędne ustalenie przez Izbę Odwoławczą, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku znaku towarowego strony skarżącej i znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.